

Lenka Rožnovská
ilustrovala Katarína Ilkovičová

KOCOUR JOSEF

čte ní
pro
prv | ňáč
ky

bambóok[®]

VHODNÉ TAKÉ PRO GENETICKOU
METODU ČTENÍ

čte ní
pro
prv ňáč
ky

bambôok®

Lenka Rožnovská
ilustrovala Katarína Ilkovičová

KOČOUR JOSEF

čte ní
pro
první
ky

bambóok®

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována ani šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude trestně stíháno.

Lenka Rožnovská

KOČOUR JOSEF

Vydalo nakladatelství Grada Publishing, a.s., pod značkou bambóok

U Průhonu 22, 170 00 Praha 7

tel.: +420 234 264 401, fax: +420 234 264 400

www.grada.cz

jako svou 6618. publikaci

Lenka Rožnovská (www.lenkaroznovska.cz)

Ilustrace Katarína Ilkovičová

Odpovědná redaktorka Helena Varšavská

Sazba a zlom Antonín Plicka

Zpracování obálky Antonín Plicka

Počet stran 88

Vydání 1., 2017

Vytiskla tiskárna FINIDR, s.r.o., Český Těšín

© Grada Publishing, a.s., 2017

Cover Illustration © Katarína Ilkovičová

ISBN 978-80-271-9824-5 (ePub)

ISBN 978-80-271-9823-8 (pdf)

ISBN 978-80-271-0280-8 (print)

OBSAH

PŘEDMLUVA	7
KOČIČÍ NEŠŤASTNÍK	9
VRABCI DAREBÁCI	13
HONIČKA	17
NEHODA	21
KOČIČÍ ANDĚL	25
STRAŠIDLO	29
ČTYŘI HLAVY	33
ČERVENÁ KRABICE	37
TYGR	41
ZVĚROLÉKAŘ KOUZELNÍK	45
USPÁVANKA	49
KOCOURI PONOŽKY NENOSÍ	53
ZRCÁTKOVÝ KOCOUR	57
SMUTEK V KOCOURÍ DUŠI	61
MŇAM, DOBROTA	65
HLADOVÝ JAKO HEREC	69
BLECHÁČ PLECHÁČ	73
ŽIŽKA ŠIŠKA	77
KOCOUR JOSEF	81
OBRÁZEK PRO MÁMU	85

PŘEDMLUVA

MŇAU, DĚTI,
JSEM KLUČIČÍ KLUK. KOUKEJTE,
MÁM ČTYŘI TLAPKY, DVĚ OUŠKA
A JEDEN OCÁSEK. MŇAU.
A JEŠTĚ NĚCO MÁM!
HÁDEJTE, CO JE TO! JE TO PLNÉ
PÍSMENEK, SLOV A VĚT.
ANO, UHODLI JSTE! JE TO POHÁDKA.
POHÁDKA O MNĚ, O KOCOURU
JOSEFOVI.
A JESTLI CHCETE, BUDE TA POHÁDKA
TAKY VAŠE. MŇAU.

KOČIČÍ NEŠŤASTNÍK

MŇAU. JSEM STRAŠLIVÝ TYGR.
GRR. MŇAU. KDO SE MĚ NEBOJÍ,
TOHO POŠKRÁBU. ŠKRÁB. BOJÍTE SE
MĚ? ŽE NE? A PROČ NE?

ACH, ANO, MŇOUK. NEBOJÍTE
SE, PROTOŽE JSTE CHYTRÉ DĚTI
A VIDÍTE, ŽE NEJSEM ŽÁDNÝ TYGR,
NÝBRŽ KOCOUR.

MŇAU. ALE JSEM NEJVĚTŠÍ
A NEJODVÁŽNĚJŠÍ KOCOUR
NA SVĚTĚ! MŇAU.

UŽ SE ZASE, DĚTI, SMĚJETE? ACH,
ANO, MÁTE PRAVDU. NEJSEM ŽÁDNÝ
KOČIČÍ OBR ZLOBR, JSEM MALÝ
USTRAŠENÝ KOCOUREK.

JSEM MALÝ, PROTOŽE JSEM
NEVYROSTL. A JSEM USTRAŠENÝ,
PROTOŽE JSEM V TOM VELKÉM
PŘEVELIKÉM SVĚTĚ ZŮSTAL SÁM.

ANI NEVÍM, JAK SE TO PŘIHO
DILLO.
MŇOU. JEŠTĚ VČERA JSEM MĚL

KOČIČÍ MÁMU. BYDLELI JSME
VE KŘOVÍ NA OKRAJI PARKU. LIDÉ
TOMU KEŘI ŘÍKAJÍ JASMÍN. MĚLI
JSME VOŇAVÝ PELÍŠEK. BYLO NÁM
V NĚM DOBŘE. MŇAU.

JENOMŽE PAK PŘIŠEL TEN
ZLÝ ČLOVĚK. CHYTL MÁMU
ZA KOŽÍŠEK. MÁMA KOČKA PO NĚM
SEKALA DRÁPKY. UBRÁNILA SE MU,
UPRCHLA. JEŠTĚ NA MĚ MŇOUKLA,
ABYCH TAKY CO NEJRYCHLEJI VZAL
NOHY NA RAMENA A UTEKL.

MŇAU. POSLECHL JSEM JI, PELÁŠIL
JSEM PRYČ. A TAK JSEM TEĎ TADY.
KDE TO TADY JE, NETUŠÍM. ZTRATIL
JSEM SE.

MŇAU.

VRABCI DAREBÁCI

MŇAU. SCHOVÁVÁM SE V TRÁVĚ
A MÁM STRACH. MŇOU. MŇOU.
A TAKY MÁM HLAD. GRUNG. GRUNG.
SLYŠÍTE, JAK MI KRUČÍ V BŘIŠE?
TIŠE, BŘÍŠKO, TIŠE, NEBO NÁS TADY
NĚKDO NAJDE A BUDE ZLE.

JENOMŽE BŘÍŠKO BŘINKALO
ČÍM DÁL TÍM HLADOVĚJŠÍ MUZIKU,
A TAK SE NEDIVÍM, ŽE JSEM BYL
PROZRAZEN. OBJEVILI MĚ DVA
VRABCI DAREBÁCI. LÉTALI MI NAD
HLAVOU A ŠTĚBETALI POSMĚŠNOU
PÍSNÍČKU: „ČIM ČIM ČIM, ČÍM TO
JE, ŽE KOCOUR V TRÁVĚ LELKUJE?
O KVÍTÍ SI DRÁPKY BROUSÍ A BYLÍM

SI ČEŠE VOUSY. LEŽÍ TIŠE NA BŘIŠE,
HRAJE SI NA SLEPÝŠE! ČIM. ČIM.“

„MŇOU, JÁ SI NA ŽÁDNÉHO HADA
NEHRAJI. MŇOU,“ BRÁNIL JSEM SE.

„JÁ SE TADY JEN SCHOVÁVÁM.“

+

„ČIM ČIM, KDO STRACH MÍVÁ, TEN SE SKRÝVÁ,“ PÍPL PRVNÍ VRABEC.

A TEN DRUHÝ SE HNED PŘIDAL:
„ČIM. BUDE TO TAK, PTAČÍ BRACHU, ON MÁ KOŽICH PLNÝ STRACHU. ON SE BOJÍ VŠECH, NEJVÍC MALÝCH BLECH.“

„KŠÁ, KŠÁ, LEŤTE PRYČ, NIKDO VÁS SEM NEZVAL!“ OHNAL JSEM SE PO VRABCÍCH TLAPKOU. ALE PTÁCI POSMĚVÁCI SI NEDALI ŘÍCT. DÁL SE MI SMÁLI, ŽE JSEM STRAŠPYTEL.

„MŇOU, NEJSEM! VŠAK JÁ VÁM UKÁŽU, CO DOKÁŽU!“ VYSKOČIL JSEM ZE SVÉHO ÚKRYTU A ROZBĚHL SE ZA VRABČÁKY. MŇOU. AŽ JE CHYTÍM, DÁM JIM CO PROTO. MŇAU.

HONIČKA

MŇOU. VYRAZIL JSEM VPŘED.
ZTRESTÁM TY POSMĚVÁČKY!
VRABCI LÉTALI NAHORU A DOLŮ,
DOLEVA A DOPRAVA. POPICHOVALI
MĚ, ŠTĚBETALI DO OKOLNÍHO
SVĚTA: „ČIM ČIM ČIM, ČIM ČIM ČIM,
HONÍME SE S MOULOU KOČIČÍM.“

„MŇOU, JÁ NEJSEM KOČIČÍ
MOULA!“ SPRAVEDLIVĚ JSEM SE
ROZZLOBIL.

„ČIM ČIM, TAK SE ČIŇ!“

„ČIM ČIM, VRABCI HRAJÍ PRIM.“

KABONIL JSEM SE. ŽÁDNÍ
ŠTĚBETÁLCI NADE MNOU
NEVYHRAJÍ. HOP. SKOK. VYSKOČIL

JSEM A JEDNOMU Z NICH JSEM
POCUCHAL PEŘÍ. JENOMŽE JEMU
TO BYLO K SMÍCHU! FRNK. ULETĚL
NA STROM.

„ČIM ČIM ČIM, CHYTIT MĚ
SMÍŠ, KDYŽ VYLEZEŠ VÝŠ!“ PÍPL
A ZOBÁKEM SI UHLADIL SVŮJ
KABÁTEK Z PEŘÍ. ZARAZIL JSEM
SE, NA STROM JSEM JEŠTĚ NIKDY
NEVYLEZL. MÁM, ČI NEMÁM LÉZT

TAK VYSOKO? ACH, KDYBY TADY
TAK BYLA MOJE KOČIČÍ MÁMA
A UKÁZALA MI, JAK SE ŠPLHÁ
NA STROM.

„ČIM ČIM ČIM, ON SE VÝŠEK
BOJÍ, PROHRÁL S NÁMI V BOJI,“
CHVÁSTALI SE VRABCI.

A TAK TO NE! NEBOJÍM SE!
DRÁPKY JSEM ZAŘAL DO KŮRY
STROMU. MŇAU.

A TEĎ HEZKY POMALU. JEDNA
NOŽKA, DRUHÁ NOŽKA, TŘETÍ
NOŽKA, ČTVRTÁ NOŽKA A OCÁSEK.
JÁ LEZU VZHŮRU! KDYBY TADY
BYLA MOJE KOČIČÍ MÁMA, URČITĚ
BY MĚ POCHVÁLILA, JAKÝ JSEM
ŠIKOVNÝ KOCOUREK. MŇOU.